

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnistvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Napreje, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

vođstvo državne listijske
knjižnice v Ljubljani.

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Din
Mali oglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisajte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste

cialistične stranke Jugoslavije.

Naročnikom v vednost.

Z ozirom na netočno plačevanje naročnine
»Napreje« Lj. glasu in »Vorwärtsa« smo sklenili,
da mora od 1. oktobra t. l. vsak naročnik naročnino
plačati vsak mesec naprej.

Kdor je kaj dolžan, mora v prvi vrsti gledati
da plača naročnino za mesec naprej, dolg pa od-
plačuje.

Kdor ne bo imel do vsakega 10. v mesecu
naročnine poravnane, se mu bo list brezpogojno
ustavil. — UPRAVA.

Fedor Mikič:

Jadranje po stranpotih.

[Osnovni cilji socializma in politika].

[Konec.]

Povedal sem vam, kako hitro se individuali-
zem priroji na socialistično formo gospodarstva.
Jaz bi imenoval tak prikrit gospodarski individuali-
zem: gospodarski individualizem bližnje bodočnosti
ali: gospodarski individualni kapitalizem v sociali-
stični družbi. Mi moremo principe in forme gospo-
darstva, radi katerih se bodo vršile bodoče borbe,
kvečjemu nejasno slutiti — slutiti le v toliko, v ko-
likor se danes pojavljajo v primitivnih in za razvoj
še koristnih oblikah.

Toda pustimo bodočnost in preidimo zopet
k sedanjosti!

Kakšno zvezo pa imajo strokovne organiza-
cije s produktivnimi zadrugami? In zopet vam mor-
am citirati: »Kar delaš, delaj pametno in glej
na konec!«

Obe organizaciji imata isti cilj: reformo gospo-
darstva. Trdim, da bi smer razvoja v strokovnih or-
ganizacijah morala biti omenjeni cilj. Trdim, da bi
plodono in uspešna iniciativa v podani smeri najreal-
nejše mogla in morala iziti iz strokovnih organiza-
cij. Trdim, da danes te smeri in te iniciative v stro-
kovnih organizacijah ni! V kolikor se pa ta smer
pojavlja, se pojavlja vedno v tako ponesrečenih
oblikah in skrupulasto, smrdeče po individualisti-
čno-kapitalističnih načinih in »feldvebelsko« zapo-
vedujočih, da mi ni mogoče takšnemu načinu po-
stopanja izkazovati iskrenih simpatij. Vsaka gesta
in vsaka iniciativa od vodstva strokovnih organi-
zаций mora biti podana tako, da vzgaja delavske
mase k samostojnemu mišljenju in udejstvovanju.
Samostojnost, čeprav samo v domišljiji ima velikan-
ske (tudi vzgojne) vrednote. Naloga bodoče naše
socialistično-komunistične družbe je: vzgoja k sa-
mostojnosti [gl. Žgeč].

Danes vlada v strokovnih organizacijah samo
smer borbe za zvišanje plač. Nihče ne vidi nesmo-
treenosti take borbe. Z zahtevami za vedno večjimi
plačami kapitalista in kapitalizma ne bomo ubili, a
lastne ljudi bomo s tem vzgojili k popivanju in ve-
dno večjemu zapravljanju, namesto k pozitivnim
vrednotam socializma — k delu in za produktivne
zadruge. Nihče ne vidi nesmotreenosti današnjega
načina borbe za zvišanje plač. Večje plače, še dra-
žje blago, še težji življenjski pogoji, še večji kapi-
talistični profiti, še večje masiranje individualističnega
kapitala: to je efekt (učinek) današnjega načina borbe.
Ta tradicija se mirno nadaljuje v strokovnih
organizacijah: brez ugovora, brez kritike, brez opo-
zicije: ker delavno ljudstvo to hoče. Naravno, ker
misli, da hodi po pravi »edinozveličavni« poti. A
vsako drugo stališče je nepopularno! Zato
zajci — voditelji kimajo ljudem, dokler naravni za-
kon razvoja sam ne zradikalizira mase, vodeč jo na
pravo pot, dokler ta masa sama ne našene te ne-
zmožne voditelje — kimavce. Hitri uspehi med
maso nikoli niso trajni, razen če slonijo na princi-
pih bodočnosti. Te najti, je stvar študija.

Pridem na zborovanje zidarjev. Hočejo v
mezdno gibanje, v štrajk. Radi plač! Vprašam:
»Imate kaj štrajkovnega fonda?
»Da, imamo toliko in toliko desetstično dinarjev.«
»Dobro. Ste vsi celjski zidarji strokovno or-
ganizirani.«
»Da, smo!«
»Ali lahko računate na solidarnost sodrugov
iz ostalih krajev?«

»Lahko.«

In jaz jim govorim:

»Predvsem bi si dovolil priporočiti vsem va-
šim članom popolno zdržnost alkohola in nikotina.
To sta dva velika faktorja v našem osebnem gospo-
darstvu. Razen osebne štedljivosti je treba napraviti
še druge ukrepe. Priporočal bi Vam, da se priprav-
ljate za štrajk s tem, da nadaljujete delo do konca
letošnje sezone. Med tem pa plačujte vsak teden
najmanj 10 Din za štrajkovni fond, organizirajte
solidarnost sodrugov v ostali državi in delavskem
svetu napram Vašemu protikapitalističnemu gibanju.
Pravim protikapitalistično gibanje — ne izključno
mezdno, pa tudi ne izključno zadržno gibanje.
Slednje je posebno v začetku zadržnega gibanja
nevarno. Zato priporočam kombinirano metodo pro-
diranja, boja. Med sezono, ko ste bolj skupaj nego
pozimi, pripravite vse za organiziranje »produktivne
zadrge celjskih zidarjev« [produktivne stavbene
zadruge]. Delavski zbornici in svojim tajnikom in
vsem ostalim delavskim zastopnikom pa naročite, da
se pogajajo stalno skozi celo sezono. Naj se zado-
voljijo s priboljškom z malimi procenti. Čim so do-
segli par procentov, takoj po par tednih naj vložijo
novo spomenico za povišanje plač, za nova pogaj-
anja. Stalne grožnje s štrajkom [brez štrajka!] bi
naj privedle do minimalnega povečanja plač, kateri
povišek naj bi se ves stekal v štrajkovni fond. Ta
štrajkovni fond naj bi služil izključno za ustanovit-
ev zadruge. Če bi se potem pogajanj dosegla
ugodna mezda, bi se lahko delo nadaljevalo še pri-
hodno sezono. Ta pridobitev časa bi se porabila
za notranje pripravljalo delo o zadrugah. O pri-
spevkih, katere plačuje članstvo svoji organizaciji,
ima molčati napram zunanjemu svetu kakor grob —
dokler ne bi bila zadruge efektivne, dokler ne
bi izbruhnil štrajk oz. izguba delavnih sil pri za-
sebnih podjetjih, dokler ne bi stopila z vedrim čel-
lom na plan zadruge: produktivna stavbena za-
druge! Če bi solidarnost obveljala, bi celjski za-
sební stavbeni podjetniki MORALI SKRAHIRATI.«

Na poziv k abstineni bi dobil odgovor, da
je to nemogoče. Za hrbtom bi me zmerjali za nor-
ca, osla, prenapeteža itd. Za poziv k delu bi bil
celo dvakrat osel in reakcionarec povrhu, sovraž-
nik ročnega delavca. Za produktivno zadruge pa
bi že imeli več smisla, časa, vztrajnosti in inicia-
tive. — Tako približno si predstavljam uspeh
takšnega govora med razburjenimi in za štrajk raz-
peloženimi duhovi.

Ej, pri kovinarjih smo na čisto drugečem
konjičku. Tu imamo za seboj ljubljansko produk-
tivno zadruge kleparjev. Najprej pustimo lahko
štrajkat en del stavbene stroke, kateri da svoj
štrajkovni fond za tovarniško razširjenje zadruge.

Zatem štrajka lahko en del jesniških kovinarjev,
kateri bi prišli delat v to sezidano tovarno, a s
svojim štrajkovnim fondom bi kupili stroje. In tako
bi se kolo produktivnega zadržništva vrtelo naprej.

S tem smo dospeli sredi razpravljanja o štraj-
kovni taktiki.

Vzemimo trboveljske štrajke.

Kaj bi jaz za svojo osebo svetoval v trbovelj-
skem slučaju? Predvsem, da se dela naprej. Naj
se pristane na pogajanje, naj se zadovolji s ti-
stim poviškom, ki se dobi pri pogajanjih. Prispevki
za štrajkovni fond naj se zvišajo najmanj na 10
Din tedensko. Stiskati zobe, stradati kakor sedaj in
štediti — eno, če treba tudi dve leti! Pomislite, ka-
kšno moč bi pomenilo, če bi delavstvo samo imelo
n. pr. 51% delnic »Trboveljske« v rokah. Ali bi ne
bilo mogoče to veliko družbo spremeniti v zadru-
go in s tem odkazati zasebnemu kapitalu tisto me-
sto, ki mu gre? Poglejmo, kakšen bi bil efekt prak-
tične solidarnosti 10.000 delavcev!!

10000 [delavcev] krat 52 [tednov] krat 10 [Din]
je 5.200.000.

Torej 5.200.000 Din bi bil denarni efekt prak-
tične solidarnosti v 1 letu. Po takšnem računu bi
znašal efekt praktične solidarnosti v 5 letih t. j. od
prevrata do danes: 26.100.000 Din. Na tak način
bi bi bilo trboveljsko delavstvo samo gospodar
one bogatije, katero dnevno s težko muko vlačil na
dan. Politika in boj za ogromno število volilnih
kroglic trboveljskega delavstva nista dovolila pa-
metnega in realnega razvoja delavskega gibanja —
socializma oz. komunizma. Zato je efekt petletnega
delavskega gibanja v Trbovljah po prevratu: du-
ševni in materialni polom vseh struj.

Kako drugačna bi bila danes pozicija ročnega
(in s tem tudi duševnega) delavca v Sloveniji, če
bi imelo vsaj 50.000 slovenskega ročnega delavstva
nekaj praktičnega smisla za svojo stvar, za svoj
lastni pokret. Na predlagani način bi slovenske pro-
duktivne zadruge danes po 5 letih lahko razpola-
gale s kapitalom 130 $\frac{1}{2}$ milijona Din! Ni še pre-
pozno. Še je čas, da tako začnemo! Čim prej, tem
bolje.

Kdo bi si upal upreti se taki gospodarski moči,
ki bi reprezentirala tako močno produktivno zadrž-
ništvo (z obratnim kapitalom 130 $\frac{1}{2}$ milijona Din!)
Pod tako produktivno silo, ki bi se skrhalo vse
ostalo individualistično gospodarstvo. V združenju
je moč: sodrugi, ročni delavci TAKO se združite!!

Napačna pot, po kateri je hodila večina de-
lavskega gibanja po prevratu, je vzrok, da se pri-
dobitve svetovne vojne zgubljajo. Fraze in ideje
netrajne vrednosti, lov za trenutnimi političnimi
uspehi — so odvrnili delavstvo od onega, za kar
se mora oziroma bi se moralo v glavnem boriti.

V par primerih sem vam, dragi sodrugi, hotel
pokazati, v kakšni smeri naj se giblje ves sociali-
stični pokret. Upam, da vam je jasna sedaj vsaj
osnovna tendenca nocojšnjega predavanja. Zato ne
bom več ponavljal. Na vas leži, da premišljate in
se odločite. Ne smete pa misliti, da se s priporo-
čanjem drugih sredstev nego štrajka — štrajk abso-
lutno zametujem in odklanjam. Ne! Tega nisem re-
kel. Pokazal sem vam samo druga, še nenavadna
in nepriljubljena pota do cilja. Nepriljubljena je ta
pot radi večjih zahtev na pamet poedince iz mase
— in v tem leži zopet napredek. Napredek pa
je zgodovinski princip. Zato naprej!

Imenovano prodavanje sem hotel med drugimi
naslovi krstiti predvsem: »Socialisti na krivem po-
tu« — ter je v neki meri dopolnilo predavanja
»Amsterdam ali Moskva« [»Delavec« I. X. št. 14,
7. aprila 1923].

Izdelava sistematičnega uničenja privat-
nega »produktivnega« kapitala potom prevzemanja
delnic po produktivnih zadrugah — pripada v glav-
nem najvišjemu strokovnemu forumu, v Sloveniji
n. pr. »Strokovni komisiji«. Strokovna komisija bi
s tem izgubila današnji pomen, ker bi se na ta na-
čin spremenila v neke vrste gospodarsko in-
stitucijo, gospodarsko pisarno, ki bi [uravnavala
[ne komandirala!]] zadržni produktivni pokret na
temelju potrebe. — O organizaciji takšne strokovne
komisije, ki bi vodila strokovni pokret direktno k
socialističnim ciljem, se bom o priliki še jasneje in
določneje izrazil. Upam, da mi bo materialna sreča
mila, da bom mogel v navedeni smeri še več raz-
mišljati.

Če bo to moje predavanje rodilo uspeh — pri-
pomoči zedinjenju širokih delavskih mas, k na-
predku, če bo pripomoglo k razčiščenju pojmov in k
reviziji principov in smeri, bom zelo zadovoljen.
Eno upam in sem prepričan, popolnoma brez us-
peha predavanje ni bilo in ne bo. Delal sem brez

Pravo

Schichtovo - milo z znamko »Jelen«

je že 60 let znano kot najbolše in najizdatnejše od
vseh vrst pralnega mila.

Pravo samo z imenom »Schicht« in znamko »Jelen«!

jeze v srcu in z mnogim premišljevanjem, v nadi koristiti s tem delu človeštva.

RDEČA ARMADA NAPREJ!

[Da se vselej ne moremo strinjati s s. Mikicem, bodo čitatelji, ki bodo premišljeno prečitali to predavanje, sami vedeli. Upamo in želimo, da nam bodo svoje misli tudi napisali in poslali v objavo. — Uredništvo.]

Razno.

In beseda naj meso postane! Kdor čita „Naprej“, se prepriča, da je edini delavski list, ki ga vzdržujejo delavci sami. — Socializem ni avtomat, temveč živa sila. — Motor brez šoferja in brez benzina ne deluje. Socializem brez socialistov in brez izvrševanja dolžnosti ni socializem in ne more zmagati. Socialisti ne verujejo v čudeže, ti pa vendar veruješ, ker misliš, da bo drugi plačal tvojo naročnino in pridobil nove naročnike. Bojiš se za hranilne vloge zavednih sodrugov, ker ne čitaš „Napreja“, ker slepomišliš nabujkan od lažisocialistov — izpolnjuj dolžnosti, potem bo „Naprej“ cenejši in zmagal bo!

V Rogaški Slatini so bile preteklo nedeljo občinske volitve. Imeli so tam tri zanimive liste zdraviliška lista je dobila 38 gl. in 3 mandate, gospodarska 35 glasov in 2 mandate, neodvisna domača lista pa 33 glasov in tudi 2 mandate.

Odšgavanje šolskih nadzornikov. Za višjega šolskega nadzornika osnovnih šol v ljubljanski oblasti je bil imenovan Josip Novak, doslej okrajni šolski nadzornik v Kočevju, v mariborski oblasti pa nadučitelj Fortunat Lužar, doslej v službi pri prosvetnem oddelku v Ljubljani. Gangl in šele pred par meseci imenovani Schell sta torej bila in nista več. Okr. šolski nadzornik za okraje Prevalje, Maribor, Slov. gradec in Šoštanj(?) je postal nadučitelj Ivan Žolnir v Ptuj.

Na to bodo ponosni. V finančnem ministru imajo izdelan načrt, kako bodo izplačali drž. nameščencem razlika na plačah od 1. oktobra 1923. Sredi oktobra dobe izplačane razlike služitelji, koncem oktobra uradniki tretje kategorije, v prvi polovici novembra uradniki druge kategorije potem do konca decembra uradniki vseh skupin prve kategorije. To je zaenkrat samo še načrt, „Slovenec“ pa že poroča, kako bo toplo uradnikom čez zimo.

Veliki republikanec, „naš“ Tone, je dobil druga. Listi poročajo, da se je napotil v Belje, kjer se kralj zdaj nahaja, nepomirljivi republikanec Radić. V vladnih krogih so radi tega zelo vzradoščeni, opozicija pobita, pa ni razloga za nobeno veselje ali žalostno presenečenje.

Neka vrsta ljudi v Belgradu se zelo veseli, da se je posrečilo spraviti znanega voditelja makedonskih četašev Todora Aleksandrova na oni svet. To veselje je tistih ljudi vredno, ki mislijo da bodo z zlom odpravili zlo.

Še nimaja dovolj. Uporniki v Maroku zahtevajo brezpogojno predajo Špancev. Španci pa naznanjajo, da bodo začeli novo ofenzivo.

Strankin zbor avstrijske soc. demokratične stranke je sklican za 31. oktobra v Salzburg. Trajal bo seveda par dni.

Društvo narodov za esperanto. Svet društva narodov je sklenil priporočati esperanto v mednarodnem brzojavnem prometu. Bože, kakšne traparije smo mi včasih priporočali! Kmalu bomo čitali, da so esperanto začeli propagirati pravzaprav Korun & comp v SPJ.

V Nemčijo je odpotoval znani polarar raziskovalec in član sveta Društva narodov. Fritjof Nansen, da se pogovori z nemškim drž. kancelarjem dr. Marxom glede vstopa Nemčije v društvo narodov. Nemčija je pripravljena za vstop, zahteva pa stalno mesto v svetu Društva narodov in da bi bila z njenim vstopom združena tudi popolna izpraznitev Poruhria.

Razorožitvena podkomisija Zveze narodov je sklenila končno veljavno, da se morajo vsi mednarodni spori političnega ali jurističnega značaja rešiti z obligatoričnim razsodiščem. Dalje je bilo sklenjeno, da se bo morala razorožitvena konferenca vršiti najpozneje do 15. junija 1925. Na konferenco bodo povabljene vse države, tudi tiste, ki niso članice Zveze narodov. Da se konferenca sestane so potrebne ratifikacije najmanj 15 držav, med temi štirih velesil.

Splošna in komunistična strokovna zveza na Francoskem sta imeli te dni isti dan seje. Komunistična zveza je poslala vodstvu Splošne zveze odposlanstvo s predlogom, naj bi se upostavila strokovna enotnost na Francoskem. Vodstvo je odločitev preložilo na poznejši čas. Moskva potrebuje torej ponovnih enotnofrontarskih akcij. In to v času, ko je izvršila ravno kar mogoče najnerazotnejši zločin v svoji sramotni praksi: iz jeze nad dosedanjimi uspehi gruzijskih vstašev je dala postreliti vse gruzijske socialistične voditelje, ki jih je imela že dve leti zaprte in ki torej s tem uporom niso mogli biti absolutno v nobeni zvezi. Kako je mogoče sklepati enotne fronte z navadnimi razbojniki? Kako je mogoče skleniti mir z nezvedneži, ki še vedno menijo, da imajo ti razbojniki kaj socialističnega na sebi?

150.000 organiziranih sodrugov je manifestiralo zadnjo nedeljo na Dunaju proti vojni. Navzoči so bili tudi odposlanci politične Internacionalne v Londonu in strokovna v Amsterdamu. Manifesta-

cije se je vršila na velikem športnem prostoru Hohe Warte.

Komunističnih prevratov je vedno dovolj, nevarni so pa menda vsi kakor vihar v kozarcu vode. Na Ogrskem so pravkar „preprečili“ zopet tak komunistični prevrat. V kakšne namene ga je rabil bel teror na Madjarskem, bomo zvedeli čez nekaj mesecev.

Iz Internacionalne. Internacionala v Londonu bo proslavila 60letnico prve Internacionalne [28. sept. 1864] takole: 28. popoldne bodo obiskali Marxov grob, zvečer bo velik shod, na katerem bodo govorili ss. Vandervelde iz Belgije, Andersen iz Danske, Bernstein iz Nemčije, dr. Clark Longuet iz Francije, van Kol iz Nizozemske, Bauer iz Avstrije in Abramovič iz Rusije. Eksekutiva Internacionalne bo imela seje, ki bodo trajale 3 dni. Dnevni red: politični položaj, garancijske pogodbe in razoroževanje, osemurnik.

Angleška delegacija, ki bo sklenila z Nemčijo trgovinsko pogodbo, bo kmalu odpotovala v Berlin, naša vlada pa je v pogajanjih za enako pogodbo z Nemško Avstrijo. Trgovinske pogodbe namostjo vojaških — to je vsekakor korak k napredku, čeprav ne velikemu.

Ni bajka, ampak gola resnica: v alkoholu tli zli duh, ki zleze v človeka, in gorje človeku, ki ga dobi v oblast — alkohol. Posebno nevaren je mladim ljudem. Če sporočite svoj naslov upravnštvu „Mladega junaka“, Ljubljana, Poljanski nasip 10, dobite — brezplačno — na ogled eno številko mladinskega lista, ki vam bo gotovo ugajal.

Kupujte čevlje samo z znamko „Sloga“.

Ako pijete „BUDDHA“ čaj, živite že na zemlji raj!

VZAJEMNOST ČLOVEŠTVA.

Vsi ljudje so ljudje. Že iz tega sledi, da morajo imeti nekaj skupnega. Z enim imenom ni mogoče krasiti množice; ki nima v svojih delih kaj enakega, kar je karakteristično. Kar je med vsemi enakosti, pa ustvarja tudi temelj za skupne interese in za solidarnost.

Vsak človek hoče živeti; vsi ljudje hočejo živeti. Vsakdo bi rad bil srečen. Iz skupnega stremjenja po življenju in sreči bi morala nastati tesna vzajemnost za dosego cilja, ki je vsem enak.

Pa vendar ni med človeštvom v praksi te vzajemnosti, iz stremjenja po življenju in sreči se razvijajo boji, ki uničujejo življenje in srečo. Stremjenje po cilju, ki je skupen vsem, ni skupno; posamezniki in posamezne skupine ga skušajo doseči vsaka po drugi poti in te se križajo, pa privajajo skupino proti skupini v nasprotje.

Vpraša se, če mora biti tako. Ali nima od vseh teh bojev človeštvo kot celota prav tako svojo škodo kakor posamezniki, ki poginejo v njih?

Gotovo se mora pritrčiti, da jo ima. Človeštvo torej ravna proti svojim lastnim interesom. Njegovo postopanje dela utis blaznosti. Nič pa ni pridobljenega, če se človek roga tej maniji; če se smatra to divjanje zoper samega sebe za bolezen, je treba spoznati njene vzroke in najti zdravilo.

To je pravi namen socializma.

Kaj stoji udejstvovanju solidarnosti vsega človeštva na poti? Kako je mogoče premagati te zapreke? Kdo jih more premagati?

Človeštvo je razdeljeno v vsakovrstne dele in njih interesi iščejo zadoščenje vsak zase. Pri tem izginejo obziri na soseda in na skupnost; zavesti, da ima ta skupnost tudi interese, da mora torej vsak del s sosedi in z vsemi ostalimi skupaj imeti enake interese, peša in tu pa tam izgine popolnoma.

Nasprotja posameznih interesov je torej treba odpraviti, da morejo oživeti skupni interesi. Premagati je treba egoizem in za to je potreben boj. Uspešno more voditi tak boj le tisti element, katerega je skupnost najbolj potrebna in ki najmočnejše reprezentira skupne interese. To je delavski razred. Zato je proletariat pionir vzajemnosti človeške družbe.

Proletarec.

Dopisi.

Poslovanje Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani. Dne 16. VII. tl. sem zaprosil pri poslovalnici tega urada v Krškem za potrebno popravilo zob in protezo in sem navedel, koliko časa sem že član zavoda. Nekako čez mesec dni je prišlo ponovno vprašanje, kje in koliko časa sem bil prijavljen. Ker gre za članstvo zadnjih dveh let sem natančno navedel službeni čas od 1. XII. 1922 — 7. I. 1924. ter ime in bivališče delodajalca. — Dne 27. VIII. t. l. sem prejel sledeči odlok:

Vaši, dne 16. VII. 1924 pri poslovalnici tuk. urada v Krškem vloženi prošnji za zobno protezo se ne more ustreči, ker niste bili v zadnjih dveh letih vsaj 12 mesecev član zavoda, kakor to predpisuje okrožnica SUOR br. 5218/24 z dne 3. II. 1924. Proti temu odloku vam je prosta predstavka na „Rentni odbor OUZD“ v Ljubljani, katero je v zakonitem roku vložiti pri podpisnem uradu.

Ljubljana, 26. 8. 1924.

Takoj sem se obrnil na delodajalca s prošnjo, da mi pošlje prijavi in odjavni list. To sem dobil. Dne 29. 8. 1924 sem poslal sledeči dopis:

Rentnemu odboru OUZD v Ljubljani. Na odklonilni odlok na mojo prošnjo z dne 16. 7. tl., ki sem jo vložil pri poslovalnici v Krškem za dovolitev proteze vam sporočam, da mi res, da nisem bil član zavoda zadnji 2 leti vsaj 12 mesecev. Vse sem že natančno navedel pri poslovalnici v Krškem koliko časa in kje sem bil prijavljen kot član, in sicer za 4 leta nazaj. V dokaz prilagam 2 potrdili, ki jih zahtevam nazaj. Zahtevam tudi, da se moji upravičeni prošnji čimprej ugodi.

Pretekli so 3 tedni in gospoda hodi lepo na dopuste in agitacijo, delavci pa čakajo, kdor čakati ne more, naj sam kupi, kar rabi, če ima s čim. Kogar so že kdaj zobje boleli in je imel že večkrat zatečen čeljusti radi neumnosti gospode pri OUZD ta jo bo gotovo počastil, da so požrtvovalni izkoriščevalci delavskih žuljev. — Ivan Bizjak.

Jadranje brez barke in brez zaštite po svetu. Primoran sem nekaj napisati o maščevanju demokracije predsednika stanovanjske oblasti v Celju, g. Prekorška. Za vzrok maščevanja seveda ne vem, ali izvira iz političnih ali drugih vzrokov. Vprašam torej g. Prekorška, kako on upošteva zakon o stanovanjskih in o drugih razmerah? Mogoče je že kolikor toliko znano javnosti, da je bilo meni nakazano stanovanje, pa se je g. Prekoršek zoperstavil podpisati odlok, katerega je pri sebi stanovanjske oblasti odobral in ki je bil soglasno odobren in sprejet. Kljub temu se je pozneje branil podpisati, kar je bilo sklenjeno. Podpisal je vendarle, seveda šele pod pritiskom. Moja žena je potem šla v stanovanje, ki mi je bilo nakazano v hiši celjskega trgovca g. Leona, na Okopih 1. Prišel pa je hišni gospodar s še štirimi drugimi možiki, kateri so mojo ženo iz nakazane stanovanja vrgli na cesto, poleg tega so jo še pa pretepli, jo obsuvali in ji obleko raztrgali. Po tem dogodku se je vselej v meni nakazano stanovanje neki Ambrožič, seveda brez kakšnega nakazila od stanovanjske oblasti. Pač pa je g. Prekoršek že o tem vedel, ker je šlo to iz nevednosti drugih činiteljev stanovanjske oblasti. Podpisani vprašam javnost, kdo bo vprašal mene, kdaj bom svojih pet sinov vzgojil, da bodo sposobni za vojake? Nihče! A sedaj, ko je treba, da se oče in mati z vso silo borita za stanovanje in človeško vzgojo svojih otrok, se morata vlačiti po cesti že skoraj dva meseca. S tem se mi pravi, da naj grem v svojo domovinsko občino. Vprašam g. Prekorška in še druge, kateri pridejo kmalu poimensko v javnost, kako mi zagotavljajo takoj po prihodu v domovinsko občino stanovanje ter finančno toliko pomorejo, da pridem z družino in pohištvo tja, kamor si oni želijo? Sem takoj na razpolago, pač pa vprašam gospode, tudi g. dr. Hrašovca, če gleda na domovinske pravice, potem mora še polovico celjskega mesta takoj izprazniti, katere še sploh v Jugoslavijo ne spada. A teh ne vprašam nihče za domovinsko pravico. Tudi jaz nisem najboljši in najsibši, ali če smo tako natančni, moramo se prepričati tudi o drugih, ki delajo v resnici mestni občini škodo, gospodje pa tega ne vedo. Če želijo o tem dokazov, jim jih po vrsti navedem. Jaz si ne želim in ne maram, da bi me celjska občina preživljala, česar se dotični gospodje najbolj boje, pač pa mi gre za vagojo mojih sinov in ene hčere, da pridejo do pouka, za kar jim je v mestu bolj priljubeno dana kakor pa na deželi. Torej jaz javno poročam o svojem življenju ter sem vedno proti takemu „demokracičnemu“ postopanju v svobodni Jugoslaviji. — Franc Weissbacher, Celje.

Odbor „Svobode“ v Celju vabi vse delavce, ki se zanimajo za telovadbo, da se priključijo v konsu. u. Prvi sešatek telovadcev Delavske telovadne enote bo v sredo 24. septembra 1924 v hotelu pri „Kroni“, na dvorišču ob 6. [18.] zvečer. Delavci, na delo, da ustvarimo močan branik nasproti vsem orlovskim in sokolaškim družbam! Mladino ven iz buržujskih društev! — ODBOR.

POSILANO.

Podpisani Franc Gros iz Tacna št. 50 preključujem in obžalujem vse, kar sem dne 30. 8. 1924. govoril v gostilni pri Travnu v Tacnu proti gg. Pavlu Koviču, Josipu Macarolu in Jožetu Slavcu. Ljubljana, dne 13. 9. 1924.

Franc Gros.

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne, ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vas nego vi nanje!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

23. IX. Tiskarna bratov Ramerj v Krškem.